

Тільки хвилі, і небо блакитне...

Михайло Стельмах

Тільки хвилі, і небо блакитне,
І водою діброва бреде,
Перед мною дороги привітні,
Перед мною життя молоде.

Я пливу у роздолля чудові,
А навколо хлюпоче весна,
Вигинаються хвилі, мов брови,
І на гребні шипить сивина.

Все таке чарівне, таємниче,
Повне соку, життя і снаги,
І у мандри весна мене кличе,
Опустивши в глибінь береш.